

μηχανικοῦ 7.—Διά Β. Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἱατροσυνηδρίου, ἐπεβλήθη ἑνδεκαήμερος ἐπιχόλερος κάθαρσις ἐν τῷ λοιμοκαθαρηθρίῳ Ἀγίλου εἰς τὰ πλοῖα, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ἀραβικῶν ἀκτῶν τῆς Ἐρυθρᾶς, ἅτινα οὐδεμίαν ἐτέλεσαν κάθαρσιν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ πενθήμερον ἐπιτηρητικὴν εἰς τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων προσερχόμενα, ὅσα ἐτέλεσαν δεκαήμερον κάθαρσιν ἐν τινι λοιμοκαθαρηθρίῳ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ διήλθον τὴν διώρυγα τοῦ Σουεῖς ὑπὸ κάθαρσιν.

12 Αὐγούστου. Κατέπλευσεν εἰς Φάληρον ἡ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Ἐκκερ μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, ἀποτελούμενη ἐκ πέντε θωρηκτῶν σκαφῶν.—Κατεσβόσθη ἡ πυρκαϊὴ ἥτις ἐπὶ ἡμέρας ἑλυμαίνετο τὰ παρὰ τὴν Βάσιν ἐν τῷ Ὑμητῷ, τὸν Διόνυσον, καὶ ἐν Πεντέλῃ δάσκι, μεγάλας ἐπενεγκούσα καταστροφάς.

13 Αὐγούστου. Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς κατῆλθεν ἐκ Τατοῖου εἰς Φάληρον, ὅπου παρετέθη αὐτῇ πρόγευμα ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχίδος.—Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως αὐτῆς.

14 Αὐγούστου. Κατέπλευσαν εἰς Κέρκυραν μοῖρα τοῦ ἰταλικοῦ στόλου, ἀποτελούμενη ἐκ τεσσάρων ἀτμοδρομῶν.—Ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν μετόχων τῆς Ἑθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξελέχθη ὑποδιοικήτης αὐτῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ ἐκλεχθέντος διοικήτοιο, ὁ κ. Π. Συμριώτης.—Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ναυστάθμου ἔλαβε διαταγὴν περὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ θωρηκτοῦ «Βασιλέως Γεωργίου.»

15 Αὐγούστου. Ἀπελθόντος εἰς περιοδείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης κ. Δ. Βουλπιώτου ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν κ. Στ. Δραγούμην.—Περὶ τοῦς ὁκτακισχιλίους προσκυνητὰς προσῆλθον εἰς τὴν ἐν Τήνῳ πανήγυριν.

16 Αὐγούστου. Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου μετὰ τῶν θυγατέρων καὶ ἀκολουθίας αὐτῆς ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν, ἐπιβάσα ἐν Κορίνθῳ τῆς «Ἐκπλήξεως.»

17 Αὐγούστου. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου ἀπῆλθεν εἰς Κοπενάγην ὁπόθεν θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ ἓνα μῆνα περίπου, διερχόμενος διὰ Παρισίῳν, Βερολίνου καὶ Βιέννης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΥΟ λέξεις περὶ τοῦ πῶς γράφονται τὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ ὑπὸ Δημητρίου Φιλίου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ. 1890. 120ν σ. 13 [Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦτῳ ὁ γνωστὸς ἀρχαιολόγος κ. Δ. Φίλιος μετ' εὐλόγου αὐστηρότητος ἐλέγχει τὰ ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων δημοσιευόμενα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν, ὡς ἐσπερημένα τῆς δευτέρας ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ εἰλικρινείας. Ἀφορμὴν δὲ λαμβάνει ὁ κ. Φίλιος ἐκ τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐν Μαραθῶνι τύμβου. Ἡ ἐκθεσις αὕτη, ἐν ἣ οὐδὲ κἀν μνημονεύονται αἱ περὶ τοῦ τύμβου μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων καὶ αἱ γνώμαι τῶν περὶ αὐτοῦ γραφάντων ἀρχαιολόγων, ἀναφέρει ὅτι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασκαφῆς κατενόησεν ἡ Γενικὴ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων, πεισθεῖσα ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σημίαν γενομένη ἄλλοτε ἀνασκαφικὴ ἔρευνα δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ πλέον ἐπαρκὴς μετὰ τὰ λαμπρὰ ἰδίως ἀποτελέσματα τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνασκαφέντων τύμβων ἐν Βαλανιδεῖα, Βουρβᾷ καὶ Πετρίτῃ. Ἀλλὰ τὴν ἀνεπαρκείαν τῆς ἔρευνης τοῦ Σημίαν κατέδειξε πρῶτος ὁ κ. Δ. Φίλιος, ἀποσταλεὶς ὡς ἐπόπτης τῆς ἀνασκαφῆς, ἐν ἰδιαιτέρᾳ διατριβῇ δημοσιευθεῖσῃ τῇ 1884, πρῶτος δὲ πρότεινεν ἐπίσης εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν νὰ ψηφίσῃ δαπάνην πρὸς νέαν ἔρευναν τῇ 1887, ἣν ἐνέκρινεν μὲν τὸ συμβούλιον, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον ἐνεκὰ τινῶν κωλυμάτων. Ἄξια δ' ἰδιαίτερας σημειώσεως εἶνε καὶ ὅσα γράφει ὁ κ. Φίλιος, κατακρίνων τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς «ἐνεκα τοῦ πολλοῦ κούσωνος καὶ τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.» Κατὰ τὴν

γνώμην τοῦ κ. Φιλίου «μόνον ἐν ὥρᾳ θέρους καὶ μάλιστα κατὰ τὸ παρὸν τὸ οὗτος αὐχμηρὸν θὰ ἠδύνατο ὡς κάλλιστα νὰ συντελεσθῇ τὸ ἔργον, ἀπαξ δὲ γενομένης ἀρχῆς ἐπρεπε καὶ νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ν' ἀχθῇ εἰς πέρας. Κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, καὶ μάλιστα ἀν τύχῃ νὰ ἦναι βροχερόν, οὐ μόνον δυσχερεστάτη, ἀν μὴ καὶ ἀδύνατος, καὶ συνάμα καὶ εἰς τοὺς σκαφεῖς, ὡς πρὸς τὸ ἐλῶδες μίasma, οὐχ ἥττον ἐπικίνδυνος θὰ ἦνε πᾶσα ἐκεῖ ἀνασκαφικὴ ἔρευνα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τύμβος ἀνοικτὸς μένων δύναται νὰ πάθῃ τοιαύτας ὑπὸ τῶν ὑετῶν βλάβας, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα, ὅσα τυχὸν ἔμελλον εἶναι νὰ φέρῃ εἰς φῶς ἡ περαιτέρω τοῦ τύμβου ἔρευνα, νὰ παραβλαφθῶσι.»]

Deux versions du Pentateuque faites à Constantinople au seizième siècle par **Lazare Belleli** Paris, à la librairie A. Durand, 1890. 80ν σ. 16 [Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει διὰ βραχείων δύο μεταφράσεις τῆς Πεντατεύχου, μίαν νεοελληνικὴν καὶ ἑτέραν ἰσπανικὴν, ἀμφοτέρας συνεκδοθεῖσας δι' ἐβραϊκῶν χαρακτήρων ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 1547 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἐλιέζερ Βεχάρ Γερσῶν Σονσίνο ὁμοῦ μὲ τὸ ἐβραϊκὸν κείμενον, τὸ Ταργούμ τοῦ Ὁγκέλου καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ρασί. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἥτοι γνωστὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν τῇ Bibliographie neohellénique τοῦ Legrand περιγραφῆς καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτῆς γραφέντων ὑπὸ διαφόρων ἐβραίων. Ἀλλ' ἡ διατριβὴ τοῦ κ. Belleli οὐδαμῶς ἀμειβεῖ ἐνεκα τοῦτου ἐνδιαφέροντος, διὰ τοὺς Ἑλληνας ἰδίως, διότι ἀνακινουμένη ἐν αὐτῇ μετὰ πολλῆς κριτικῆς ἀγχίνους ζητήματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν καὶ γλώσσαν. Ἡ νεοελληνικὴ μετάφρασις κατὰ τὴν πιθανοτάτην γνώμην τοῦ συγγραφέως ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐχὶ μακρὸν χρόνον πρὶν τῆς ἐκδόσεως καὶ ὑπὸ Ἑλληνοφώνου Ἰσραηλῆτος ἀνήκοντος εἰς τὸ δόγμα τῶν Ραββαντῶν, ὃν δισχίσιοι περίπου ὄκουν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸν ΙΒ' αἰῶνα, ὅτε διήλθεν ἐκεῖθεν ὁ Βενιαμὴν Τουδέλας. Ἰσως δ' ὁ ἀνόνημος μεταφραστὴς εἶναι ὁ Μωϋσῆς υἱὸς Ἡλίου Φοθιάν ἢ Ποθιάν, οὗ τὸ ὄνομα φέρει νεοελληνικὴ μετάφρασις τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰωβ ἐκδοθεῖσα ἐπίσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 1576. Ὁ μεταφραστὴς δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν μετάφρασιν τῶν ἑβδομήκοντα, ἀλλ' ἐπίσης ἤγνοε καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ φιλοπονηθέντα ἐρμηνευτικὰ συγγράμματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὑπὸ Ραββίνων ἀπὸ τοῦ Θ' μέχρι τοῦ ΙΕ' αἰῶνος· ἐνεκα δὲ τῆς ἀγνοίας ταύτης ἡ μετάφρασις αὐτοῦ παρέχει σαφὴ ἰδέαν τῆς καταστάσεως τῶν ἰουδαϊκῶν σχολῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα. Μόνον βοήθημα ἔχει τὸ Ταργούμ τοῦ Ὁγκέλου, εἶναι δ' ἡ μετάφρασις δουλικὴ κατὰ λέξιν, ἐπὶ βλάβῃ πολλᾷς τοῦ νοήματος, ἡ δὲ γλῶσσα αὐτῆς εἶναι ἡ λαλουμένη ἑλληνικὴ, ἥς ὅμοι οἱ γραμματικοὶ κανόνες στρεβλοῦνται ἐνίοτε χάριν τῆς πιστῆς ἀποδόσεως τῶν λέξεων καὶ τῶν φράσεων τοῦ κειμένου. Ἡ μετάφρασις δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων ὁλοκλήρου τῆς μεταφράσεως ἥς ὀλίγιστα κεφάλαια μόνον ἐμελέτησεν, ὁ κ. Belleli, θὰ συνετέλει ἴσως εἰς τὸ νὰ παράσχῃ ἡμῖν ευκρινὴ ἰδέαν τῆς χρήσεως τῆς ἑλληνικῆς παρὰ τοῖς ἑλληνοφώνοις Ἰσραηλῆταις τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ὀλίγη καὶ ἀσημαντὸς θὰ ἦτο ἡ ἐκ ταύτης ὠφέλεια πρὸς ἀκριθεῖ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῆς γλώσσης κατὰ τὸν 15 αἰῶνα. Διότι εὐτυχῶς ἔχομεν ἀφθονώτα καὶ ἀσφαλέστατα κείμενα τῆς κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους λαλουμένης ἑλληνικῆς, ἐν ᾗ ἡ μετάφρασις τῆς Πεντατεύχου εἰς πολλὴν θὰ ἐνέβαλλε τοὺς γλωσσολόγους ἀμυχανίαν, ἐνεκα τῆς χρήσεως τύπων ἀμφίβολων ἢ καὶ ἀνυπαρκτῶν. Οὕτω π. χ. ἀντὶ τοῦ το γίνεταί χρησις σχεδὸν πάντοτε τοῦ σ, οἷον ἔσι (ἔσι), ἔκασαν (ἔκασαν)· ἅπατα εὐρίθαι ἀντὶ τοῦ ἀκόμη, ἐπίσης· ὁ μέλλων ἐκφέρει· ἀντὶ ἀορίστου τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τοῦ νά, οἷον νά διῇ, νά κρίνῃ ἀντὶ θά ἰδῇ κλπ. Ὅταν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκκριθῶσιν ἀν ταῦτα εἶναι γνήσια δημοτικά, ἡ ἰδιωτισμὸς ἑλληνοεβραϊκῇ ἢ αὐθαίρετα τοῦ μεταφραστοῦ κατασκευασμένα, οἰαδήποτε ἔρευνα τῆς γλώσσης τῆς μεταφράσεως καὶ ἄκαρπος καὶ ἄσκοπος ἐλέγχεται. II.]

Zum 24 Juni 1890 begrüßen Reinhold Kohler vier Grazer Freunde. — 40ν σ. 7. [Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ πολυμαθεστάτου λαογράφου Reinhold Kohler τέσσαρες τῶν ἐν Γράτς τῆς Στυρίας φίλων αὐτοῦ δημοσιεύουσι τὸ ἀνὰ χεῖρας ὀλιγοσέλιδον φυλλαδίον, περιέχον ὡς εἰκὸς λαογραφικά συμβόλαια. Πρῶτος ὁ γνωστὸς τοῖς Ἑλλήσι καθηγητῆς Γουστάβος Μάιερ προσκομίζει ἀν-

έκδοτον ἀλθανικὸν σατυρικὸν ἄσμα, ἀναγόμενον εἰς τὸν κύκλον τῶν κοινῶν πᾶσι σχεδὸν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς δημοδῶν ἁσμάτων περὶ διαθήκης τοῦ ὄνου. Ὅμοιον βασιλικὸν ἄσμα δημοσιεύει περαιτέρω ὁ Hugo Schuchardt καὶ προσέτι ἀνέκδοτον ἐπιστολὴν τοῦ J. Grimm πρὸς τὸν Schelling. Ὁ δ' Anton E. Schönbach ἀποσπάσματα ἐκ δύο γερμανικῶν χειρογράφων τοῦ 1Α' καὶ τοῦ 1Ε' αἰῶνος περὶ δημοδῶν δοξασιῶν. Τέλος δ' ὁ B. Seuffert τὴν «Ἰκεσίαν τῶν Χαρίτων» ἀνέκδοτον μῦθον τοῦ Heider.]

Λεξικὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν ἐπιμελεία Ν. Γ. Πολίτου ἐκδιδόμενον ὑπὸ Μπαρ καὶ Χίρστ. Ἐξεδόθη τὸ 37 φυλλάδιον, ἐν ᾧ περιέχονται πλείστα ἐνδιαφέροντα ἄρθρα, οἷα τὰ περὶ Ἀράτου, Ἀργεντίνης Ὀμοσπονδίας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἀργοναυτῶν Ἀργούς. Συνοδεύεται δὲ τὸ τεύχος ὑπὸ ὠραίου πίνακος παριστάντος τὰ Ἀραχνόδη. Εἰς νέους συνδρομητὰς παρέχονται εὐκολαί πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἤδη ἐκδοθέντων 37 τευχῶν ὧν ἕκαστον τιμᾶται λεπ. 90.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Ἡ ἐταιρία τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων Καλαμῶν ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν αἴτησιν περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς μηχανικῶν πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἀπὸ Μήλων εἰς Ἀχλαδῶκαμπον τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου τούτου.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐνέκρινε τὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ὑποβληθέντα κτηματολογικὰ διαγράμματα τῆς ἀπὸ Καλαμῶν μέχρι Νησίου προεκτάσεως τῆς γραμμῆς. Ὡσαύτως ἐνεκρίθησαν αἱ κτηματολογικαὶ ἐκτιμήσεις μέχρι Λεονταρίου, ὑπολείπονται δὲ μόνον αἱ ἐκτιμήσεις 35—40 ἑτὶ χιλιομέτρων μόνον, ὅπως παραχωρηθῇ ὁλόκληρος ἡ ἀπὸ Μήλων εἰς Καλάμας γραμμὴ εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς κατασκευῆς.

— Τὸ ἐν Πειραιεῖ ναυπηγεῖον τῶν κ. Τζῶν καὶ Σας ἀνέλαβε τὴν ναυπήγησιν δύο συγχρόνως ἀτμοπλοίων· ἐνὸς ὀλοσιδήρου, κατὰ παραγγελίαν τῶν κκ. Μωράκη καὶ Σας, μήκους 140 ποδῶν, ὕψους 13, πλάτ. 11, προωρισμένον δι' ἐσωτερικοῦς πλοῦς· καὶ ἑτέρου ἐξυλίου, παραγγελθέντος ὑπὸ τινων Κεφαλλήνων, μήκους 85 ποδῶν, καὶ ἀναλόγου ὕψους καὶ πλάτους, μέλλοντος δὲ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ρυμουλκοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐγένετο ἡ δοκιμασία τῆς νέας δι' ὑδραυλικοῦ κονιάματος ὁδοστρωσίας τοῦ κ. Φάμπρ ἐν τῷ πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τμήματι τῆς ὁδοῦ Αἰδίου, διελθόντος ἐνὸς ὁδοστρωτήρος ὀλοταχῶς καὶ εἰτα μιάς πεδινῆς πυρβολαρχίας. Ἐβεβαίωθη δ' ἐκ τῆς δοκιμασίας ἡ ἀντοχὴ τοῦ συστήματος τούτου τῆς ὁδοστρωσίας.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Δρύοπι ἐνταῦθα. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Προσεχώσθαι δημοσιεῦθ'· παρακαλούμεν ὅμως ὑμᾶς νὰ μᾶς ἀποστείλατε τὸ πρωτότυπον, διότι πιθανῶς παρεστέρησάν τινα λάθη, ὡς ἐν τῇ φράσει «κατέχουσιν ἔδαφος 30 ἕως 40 μέτρων»· μὴ πρόκειται περὶ ἄλλου μέτρου ἐπιφανείας;

κ. Κ. Ε. Ἰωάννιν. Ἀμα τῇ παραλαβῇ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς σας σὰς ἐγράψαμεν, συναποστείλαντες καὶ τὰ φυλλάδια. Ἀποροῦμεν διότι δὲν τὰ ἐλάβετε ἐγκαίρως.

κκ. Μ. Ρ. Πάτρας. — Γ. Ρ. Χίον. — Σ. Κ. Κωνσταντινούπολιν. — Κ. Δ. Κ. Λεχαινά. — Α. Ἀ. Κ. Κ. Κατρίαν. — Π. Ι. Α. Βομβάκη. — Σ. Β. Κέρκυραν. — Α. Δ. Κ. Ἀργαστολίον. — Ν. Α. Ὁδησόν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ὑμῖν.

κ. Ν. Γ. Κωνσταντινούπολιν. Ἐλήφθησαν, σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς θὰ σας γράψωμεν. Τὰ πρὸς ὑμᾶς φυλλάδια στέλλονται τακτικῶς ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συνδρομητῶν, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἐννοήσωμεν πῶς τὰ λαμβάνετε ἀργότερα.

Μὴ δημοσιογράφοι. Πολὺ προτιμότερον δι' ἡμᾶς, ἂν μὴ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, νὰ μείνητε ὅτι εἰσθε. Ἄν ὅμως ἐπιμένετε ζητοῦντες ὁδηγίας καὶ συμβουλὰς ἀρκεῖ μία μόνη· ὅτι ἡ καταλλήλοτέρα μέθοδος διὰ νὰ μάθῃ κανεὶς νὰ κολμῇ εἶναι νὰ πείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Δοκιμάσατε καὶ σεῖς καὶ ἡ θὰ μάθετε ἢ θὰ πνιγῇτε.

κ. Α. Κ. Π. Πετρούπολιν. Τὸ ἔργον γινώσκουμεν, εἶναι καὶ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον, ἀλλ' εἰς μόνους τοὺς εἰ-

δικῶς ἀσχολουμένους περὶ τὰς τοιαύτας μελέτας, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι βεβαίως μέγας· ἐνεκα δὲ τούτου καὶ ἐνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐκτάσεως εἶναι λως ὀκατάλληλον διὰ τὴν Ἑστίαν.

κ. Α. Κ. Ν. Δικελί. Ἐλήφθησαν καὶ ἐπιστώθητε μετὰ τὸ ἀντίτιμον.

κ. Α. Δ. Ἀδριανούπολιν. Ἐστάλησαν τὰ ζητηθέντα πλὴν ἀριθ. 305 μήπω ἐκδοθέντος.

Πανος. ἀρχ. κ. Σ. Τατγάνιον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ὑμῖν.

κ. Ι. Ρ. Μεσολόγγιον. Ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα φύλλα τῆς Ἑστίας· τὸ ἀντίτιμον τῶν τοῦ 1888 καὶ 1889 εἶναι δρ. 1,20.

κ. Χ. Ζ. Θεσσαλονίκην. Ἐστάλη τὸ ζητηθέν. Ὡς πρὸς τὰς λύσεις τῶν παιγνίων παρακαλεῖσθε ν' ἀναγνώσῃτε τὴν ἐν πολλοῖς φυλλαδίοις ἐν τῇ 4ῃ σελίδι τοῦ παραρτήματος τῆς Ἑστίας δημοσιευθεῖσαν δῆλωσιν. Πάντες οἱ ἀποστέλλαντες λύσεις ἐν τῇ τεταγμένῃ προθεσμίᾳ ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

κ. Α. Σ. Μ. Τρίπολιν. Ἐλήφθη ἡ συνδρομή σας.

Rosenkranz, Ζάκυνθον. Δυστυχῶς ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως χρόνου ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν παράκλησίν σας. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρὸς δημοσιευσιν εἰς τὴν Ἑστίαν στελλομένων! Τὸ χειρόγραφον εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας, καθὼς καὶ τὸ συναποσταλὲν γραμματόσημον.

κ. Σ. Μ. Λεῶνα. Ἐλήφθη σημείωσις· σας εὐχαριστοῦμεν.

κ. Ι. Τ. Καβάλλαν. Ἐλήφθησαν σὰς εὐχαριστοῦμεν. Αἱ ἱστορικαὶ πραγματεῖαι τιμῶνται φρ. 4,20, ὁ δὲ Ἀος τόμος τοῦ Ἑγκ. Λεξικοῦ δεμένος διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας φρ. 25. Περικαλύμματα Ἑστίας δὲν ἐλάβομεν ἀκόμη.

κ. Μ. Α. Ο. Ἐνταῦθα. Λογοπαίγνιον βεβιασμένον.

κ. Χ. Δ. Α. Πάτρας. Τὸ ζητηθέν ἀπεστάλη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΕΤΡΟΥ Γ ΖΕΡΒΑΘΗ ἢ ΠΕΡΡΑΚΗ

[Ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὁδῷ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας
Π. Χ. Ῥοδοκανάκη, ἀριθ. 47].

Οἱ ἐν Ῥωσίᾳ ὁμογενεῖς δύνανται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο διὰ τὴν προμήθειαν οἰουδήποτε ἑλληνικοῦ βιβλίου ἢ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομῆς εἰς οἰανδήποτε ἑλληνικὴν ἐφημερίδα καὶ περιοδικόν.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἑστίαν καὶ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἑστίας, νὰ ποδεχέται δὲ, ἐκδίδον ἰδίαν ἀπόδειξιν προσηυμένην ἡμετέρας συνδρομᾶς, ἀποστέλλομένης ἐξ οἰουδήποτε μέρους τῆς Ῥωσίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εὐχαριστοῦντες πάντας ἐκείνους ὅσοι μετὰ προθυμίας πολλῆς ἀπέστειλαν ἤδη φωτογραφικὰς εἰκόνας ἀξιολόγους, αἰτῖνες παρασκευαζόμεναι νῦν ἐν Γερμανίᾳ θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς ἐν πυκνῇ σειρᾷ, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν πρὸς τοὺς ἀπαντοῦ συνδρομητὰς καὶ φίλους τῆς Ἑστίας παράκλησιν, ἵνα οἱ ἔχοντες εἰκόνας καταλλήλους πρὸς δημοσιευσιν ἢ δυνάμενοι νὰ παραγάγωσιν ἰδίαις τοιαύτας διὰ τῆς τῶν γενικευθεῖσης ἤδη χρήσεως τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν ἀποστείλωσιν ἀντίτυπα πρὸς ἡμᾶς.

Αἱ ἀποστέλλόμεναι φωτογραφαί ἀνάγκη συνοδεύονται ὑπὸ σημειώσεως μακρᾶς ἢ συντόμου ἐπεξηγήσεως σαφῶς τὰ εἰκονιζόμενα. Ἐκ τούτων ὅσαι κρίνονται ἄξια δημοσιεύσεως θ' ἀποστέλλωνται πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν εἰς καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον ἐν Γερμανίᾳ, μεθ' οὗ ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑστίας συνήψεν ἰδίαν ἐπὶ τούτῳ σύμβασιν. Δημοσιεῖσθαι δὲ θὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ φωτογραφήσαντος ἢ καὶ τοῦ ἐπιστείλαντος αὐτάς.